

CA-NOSTRA

*** ANY SISÉ.—NÚM. 238 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 10 MAIG 1915 ***

I ME DIRÁN BENAVENTURADA TOTES LES GENERACIONS

Era el mes de les roses; el mes del rossinyol.

Ensà i enllà decrèpita palmera crissava son arrelam entremixt d'els clivells calcinats d'aquell terrer aixarrait de Judea.

I al blan cèfir se doblava, com una viuda solitaria al venticell de dolces recordances.

Efluvis de rosa saronita, qu'arribaven en ales del aura, embalsamaven l'ambient de la ciutat d'Aïn, aont Zarcarias tenia aficades ses tendes.

La Filla dels reis de Judá, quasi extàtica, entonava un himne de cayences profetals.

La primera i més sublim harpada de la Nova Llei que, perllongada, feu estremir els pobles, com al renec d'epica ferrementa remoguda.

I les montanyes i les valls s'exultaren de goix, com anyellets als peus de sa mare; tot repetint amb mil ècos murmurants:

...I me dirán Benaventurada totes les generacions.

**

I aquell cantar plegá ses ales....

Els pobles tots se son entranyellats per formar un monocòrdi immens, vibrant a chor al plectre de Maria.

Ella alegrá l'esperit llangorós dels primers pares i retorná l'idílic remoreig a l'Edèm.

David, el Rei de l'harpa, perfilà ab nifidesa la vaporosa figura que'n tenien els pobles.

Ton naixement, diu, no tacat com el dels fills del homo, serà pur com el rou de l'auba.

Salomó, el mestre del pincell, feu ressaltar l'imatge ab tal suavitat de colors qu'encaixa el cor.

S'aixeca, diu, entremixt de les files de Judá, talment un lliri d'entre espines.

Sos ulls son dolços i blaviços com els de la coloma; sos llavis com una cinta d'escarlata, son una bresca que degota mel.

Son caminar es lleuger, com el fum de l'encens; i sa bellesa rivaliza en brillantor ab sa lluna que aguaita a

l'horitzó.

Es la de gústs sencills i plens de poesia.

Se complau en cap llevai pe'ls valls ombrius, quant ja borronen les vinyes, i les figues s'enrevolten com esmeraldes als brots mitx despullats.

Ses ullades cerquen les roses purpures del magraner; i s'adelita quant sent el cant planyivot de la tòrtora.

Esquia les ullades de tothom, i se replega en son casal, com la coloma que fa son niu en l'ull d'un penysascal.

Es escullida per un himeneu místic, demunt les verges i reines de tots els pobles.....

Com un torrent meliflu se son esbrellats els Sants Pares, al cantar l'Esplendor d'un dia sens tenebres; i la Tota hermosa en sa Concepció, criada per temple Deu.

I els poetes han deixat caure mil voltes l'harpa de sos somnis, al columbar la Torre de mil escuts del castell qui sols ha conegut la Veritat del Verb...

I els pobles miren i s'alegren, escometent l'esguart afable de llur dolça mare.

I esclaten agraits el pom de sos cors, embaumant la terra de fresques amoretes.

I es cada cor un altar, i cada altar es un verger, aont hi canten, com una branca d'aucells, els grans i els petits:

Deu vos salve, Heroína, més valenta que Judith, més generosa que Débora i més magnánima que Jahel.

Vos sou la que fareu fugir l'enemic, i dareu la llibertat a vostros fills.

Beneida sou Vos entre totes les dones, consòl i llum de totes les generacions.

Mariòfil.

6-5-15

¿Quitarles a estos niños su Jesú?.. ¿Qué les vais á dar en cambio? El misterio impenetrable... El no saber de dónde venimos, por dónde marchamos, a qué llegaremos... La niebla de la duila... La oscuridad sin guía... ¿Qué es esto, estáis en vuestro juicio, hermanos?...

SIUROT.

¡No queremos socialismo!

¡No queremos ser socialistas!

3º PENSAMIENTO DE TÁCTICA.

Las organizaciones sindicales apelan á la huelga para hacer valer su derecho en pro de sus reivindicaciones, y se ha dado el caso de que los sindicatos católicos hayan apelado también á este extremo recurso cuando no ha habido otro remedio.

Lo que hay es que mientras los sindicatos socialistas predicen la guerra de clases y luchan por lucir, los sindicalistas católicos recurren á tan supremo recurso, sin faltar á la ley y sin proponerse ejercer violencia alguna, cuando, agotados todos los medios pacíficos, no les queda otro remedio.

¿Obran así los socialistas? No, sino todo lo contrario; lo que para nosotros representa un medio doloroso, sólo empleado por la inexorable fuerza de la necesidad, constituye para ellos un nuevo intento de destrucción de las bases sociales, para crear un nuevo orden, ó, mejor dicho, desorden de cosas,

No tiene para esos ciudadanos conscientes la menor importancia el mejoramiento de la situación de las clases trabajadoras. No: precisamente su verdadero objeto es el empeoramiento, para poder así manejar más á su antojo á los ilusos que en ellos confian.

Ellos mismos no han tenido empacho en declararlo: «Sea cual fuere el éxito de la lucha, escribe Kautsky, esta misma lucha es la que realzi moralmente á los trabajadores; la que pone en primer término y ensancha los dones caracteristicos del proletariado y favorece su renacimiento moral y social aun si esta lucha, en vez de mejorar, empeora las condiciones económicas».

A esto se llama en castellano *consuelo de tripas*.

Es lo que decía en la funesta revolución de 1848 un bien comido y bien bebido socialista ó comunista de París: «—Obreros, seis meses de hambre, y la patria está salvada».

A lo que contestó un obrero:

«—Dentro de seis meses ya mos habremos muerto yo, mi esposa y mis hijos».

Resulta, pues, que nuestra táctica es incompatible con la suya.

Los sindicatos católicos y los sindicatos socialistas son incompatibles,

Son incompatibles por las razones que llevamos expuestas; por su origen, por sus in-

dios y por sus fines. Es imposible, por lo tanto, imaginar siquiera la posibilidad de una inteligencia. Ningún obrero católico podrá suscribir jamás la guerra social, la lucha de clases, la destrucción de la propiedad y la familia, y muchísimo menos la guerra á Dios.

Estamos separados, pues, por un insosnable abismo, de los socialistas.

Ha sucedido, sin embargo, alguna vez que, á pesar de esas irreducibles diferencias entre ellos y nosotros, nos hemos encontrado de acuerdo para alcanzar justísimas reivindicaciones; de igual manera que se encuentran juntos amigos y adversarios para salvarse de una plaga ó oponerse á la devastación de alguna calamidad natural.

Cuando eso ha sucedido, no hemos abdicado de ninguno de nuestros principios, ni sacrificado ninguno de nuestros ideales, y en último resultado hemos salido gananciosos nosotros, porque muchos socialistas de buena fe han tenido que reconocer que sobre la base del catolicismo cabe defender también con la mayor energía los intereses de los trabajadores.

Saca su fuerza el socialismo de hacer olvidar á sus secuaces que el Cristianismo es an-

te todo el defensor y el protector de los oprimidos y de los que sufren; el dia que lo recordasen, el socialismo quedaría en cuadro. Por eso ataca con tanta saña á la Iglesia.

¿Qué debemos hacer, ó, mejor dicho, qué deberíamos hacer, puesto que no lo hacemos? Pues precisamente inculcar esta verdad á los sindicatos católicos para que cada vez se mantengan más fuertes y sean más numerosos.

Y si los socialistas no quieren reconocer á los sindicatos católicos como organizaciones obreras, con su pan se lo coman. En más de una ocasión hemos demostrado que *ni carecemos de valor, ni nos falta capacidad*. Tengamos fe en el triunfo de nuestra causa para continuar trabajando, en interés de nuestra clase obrera, en el desarrollo del movimiento sindicalista cristiano.

¡Obreros católico! Seamos sindicalistas, porque en eso estriba la consecución de nuestro ideal de mejoramiento; pero seámoslo sobre la base del Catolicismo. No hemos de ceder ni un ápice en lo que constituye nuestra característica: á un lado los que obran por odio, los que se dejan manejar por los demagogos, los que sólo respiran rencor y solo

predican la destrucción; al otro lado los que quieren conservar la fe de sus mayores, los que, ajenos á todo propósito revolucionario y anheloso de paz y de conciliación, tienen por norma mejorar sólidamente su condición social.

Acción Social Popular.

EFFECTOS DE LAS ÚLTIMAS

HELADAS EN FRANCIA.

Según el Boletín de la Estación Enoléctrica de España en Cete, los efectos de las últimas heladas en Francia ha sido de bastante consideración.

En el Mediodía después de un invierno relativamente temblado y de abundantes lluvias, la vegetación de la vid se encontraba bastante adelantada para temer los efectos de las heladas primaverales.

La noche del 13 al 14 del presente mes, después de un fuerte viento N. O., la temperatura descendió algunos grados bajo 0, occasionando en las cepas precoces, como los *aramons* y principalmente en el viñedo de las llanuras, algunos destrozos. En la mañana del día 15, la temperatura descendió de nuevo a algunos grados bajo 0, occasionando nuevos daño en las viñas, siendo su radio de acción mucho mayor.

Según los informes publicados por la prensa meridional, los efectos de las heladas son generales y se extienden principalmente á los departamentos de *Aude* y *Hérault*, y con menor importancia á los de *Gard*, *Vaucluse* y *Pirenaïs-Orientales*; comparáse dicha helada á la que luyó lugar el año 1903, que mermó tanto la cosecha de vinos.

La alarma existe por ahora, habiéndose reflejado en un pequeño aumento en los precios; ahora bien, los daños que han tenido lugar por el momento no se pueden precisar.

El comercio que se encontraba en un letargo desde hacia algunos meses, podrá encontrar un motivo para recobrar su actividad en las transacciones.

A nuestras viticultores convendrá advertirles, que habiendo disminuido el consumo francés en estos dos últimos meses y existiendo todavía mucho vino en la propiedad y en manos del comercio, será preciso no exagerar la subida de precios y de este modo, es de creer realizarán todavía algunas importantes ventas.

La especulación en estos momentos lejos de ser recomendable, no es nada prudente y podría ocasionar malas consecuencias. De todos modos procuren nuestros exportadores enviar buenos vinos naturales; pues las aduanas francesas aplican sus leyes con todo rigor.

«El Labriego» del numero 30 Abril

ELS MOLINS DEL SERRAL

I

Que us hi trobau d'apler, molins d'aqueix serral
girats de cara al sol, beguent color i força!..
vells ciclops d'un sol ull quels anys no us poren torça,
d'un ull sempre desclós, d'ull quasi profetal!

Aquí semblau, tot temps arrenglerats, ferals
com qui en el cós se prova, vetlar en llunyedança
quin caire esmola es vent, quin arc despara i llança
un dart de tramuntana, o un buyrac de mestral,

Dançant un ball de plors, partiu darrera el vent....
Qui puja dalt sa mòta pantaig d'esllanguit sent
i l'esglayós cruixít de qualcòm què's crivella;

Més la maynada ardida s'agrada dels grinyols
que feis, planyents molins; també an els russinyols
el cruiximent les p'au dels grans quels du llur vella.

II

Quin gèni qué teniu! Dançau, folgau, suau;
i us desarmau llevores quan ja'l vent cau retut...
¡I aquets gegants se moren i'n surten pocs! mirau
que futx la vostre raça, llampant de senectut.

Durau moltes centurias en llarga juventut,
sou nous Matussalems, i d'antigó us voltau....
els d'aquí dalt als altres que lluny folguen, parlau
ab grinyols y aleteigs d'ardent decrepitut.

I els insepiults cadavres, eus criden ab recançà
fets nius d'erba arriscada, ont el colom descansa,
com del padri en l'espata sojorna el bell infant;
mès voltros—descansau, les deis,—i el vestuari
mudauvos amb un altre que pot ser milenari....
¡Tant plauvos polcimar el blat qui cau lliscant!

A.

SERVICIO AGRONÓMICO NACIONAL —REGIÓN DE BALEARES—JEFATURA

Creada desde larga fecha la Granja Escuela práctica de Agricultura de esta Región é imposibilitada aun en su normal funcionamiento por circunstancias independientes de

la voluntad del personal afecto al servicio de la misma, se ha dispuesto por esta Jefatura la instalación provisional del laboratorio de análisis que corresponde a dicho Centro, con el fin de que los agricultores de esta provincia puedan utilizar los servicios de la citada dependencia y no experimenten en tan alto grado los perjuicios que les irroga la demora a que antes nos hemos referido.

Queda instalado el laboratorio en el segundo piso de la casa núm. 8, de la calle de Armengol y funciona bajo la dirección del Ingeniero Director de la Ganja. Se dedica con preferencia al análisis de tierras, abonos, aceites, leche y sus derivados, semillas, aguas, etc. siguiendo para ello las instrucciones y ajustándose a las tarifas publicadas en los números 78 y 79 del Boletín Agrícola de esta Región.

Al tener la satisfacción de participárselo le ruego con gran interés la mayor propaganda posible entre los agricultores de esta localidad.

Dios guarde a V. muchos años.

Palma 30 de Abril de 1913.

El Ingeniero Jefe.—ANTONIO BALLESTER

Sr. Director del Semanario Ca-nostra.—Inca.

Noves d'Inca

VENTADA.—Dia 5 horabaixa s'inicià un fort vent, com a trabolins, que durà casi tota sa nit fent molt de dany a nostros camps. An els ametlarars hi va haver bastanta trancadiça de cimals i branques, donant llàstima veure els esquexos carregats de fruit, puis com era natural, els sementers qu'enguany pujen esplet son estats els més abatuts i perjudicats. Ademés: el vent ha tomades moltes metles, així es que s'en veuen solada per tot arreu, causant una minva de consideració a les poques qu'enguany suraven.

Alguns planters d'ametlers tot s'han aleguts rompent-se les canyes i els fils que los sostinen, lo metex qu'ls sembrats a moltes bandes se troben ben atupats, havent vist, noltros, passar cintades de blat i ordís mitx espigats que havien arrencat per aprofitar-los pels animals.

El fassé del corral de can Barona, dimars del matinada aparesqué tronxat i tombat demunt una taulada baixa, cosa qu'an el cronista li sabé un greu de l'ànima perquèls matins lo primer que veia, al treure el cap a la finestra, era el fassé del endret, diletant la seu vista per ser un signe de victoria i fortaleça.

BON VIATGE DEU LI DO.—Dijous s'embarcà amb direcció a Madrid, el distingit Comandant del Regiment d'Inca, D. Bernadí Mulet amb el fi d'assistir a els exercicis de tir que s'han de verificar durant el present mes a la Vila coronada.

Dessitjam pel Amic coral una ditzosa expedició amb salut i alegria que no cansa.

BENVENGUTS SIEN.—Amb molta satisfacció hem saludat els germans D. Llootxim i D. Mateu, fills del distingit Senyor de Can Vich, D. Llootxim Gelabert, que acaben d'arribar del continent, després d'haver passada una llarga temporada a Madrid.

Han tornat ben contents i forts i sans, Gracies a Deu.

GRAN CURSA DE TOROS.—L'Empreçari de la plaça de toros d'Inca, l'Amon Bartomeu Fiol, mos ha dit qu'estava preparant una gran parada nacional pel dia 8 del mes de Juny; i que tenia compromisos els arriscats destres Francesc Martínez Vazquez i Serafí Virgili Torquito. Un dia d'aquests s'embarcarà dit Empreçari per anar a triar els toros de l'acreditada ganaderia de Garrido Santamaría.

FESTA DE COL·LEGI.—Hem estat convocats a la funció que donarà la Cátedra de declamació del Col·legi del Sagrat Cor.

Se posarà en escena «El Misionero drama en quatre actes i «El Médico á Palos» comèdia en tres actes arreglada pel teatre catòlic.

La funció tendrà lloc dia 11, o sia el dia de Sincogema a vespre.

CAUSES CRIMINALS.—Durant el primer trimestre del present any s'han incoades pel Jutjat de primera Instancia d'aqueix partit 42 causes criminals.

NOVIANCES.—S'han unit en lo lás del seu matrimoni l'amable senyoreta D.ª Martina Roca amb l'amic D. Antoni Verd Salvá Metje de Sànchez.

Deu don an els desposats molts d'anys de felicitat i enguany que no comp.

CORANTHORES.—Avui han comensat a nostra Iglesia parroquial solemne oració de coranthores dedicades a la venguda del Esperit Sant. Ocuparà la càtedra sagrada un P. Jesuita.

CARTARISTA.—Dijous a l'Estació, mentres s'esperava la partida del tren que passa a la una de la tarda, un desconegut prengué una cartera en valors an el comerciant D. Joan March, de Santa Margalida, i ja li ha estret per esquivar les mirades dels qui'l poguessen veure; però no li valgué, perque un Cabo del Regiment, D. Joan Iglesias, que vegé la feta, li pitja darrera i'l me glapeix dins la taverna de can Mercasi, de devant l'Estació.

Amb axò ja hi va haver una partida d'homos que amanassaven al detingut, el qual fonc conduit pel Cabo a son corié, atrevassant Inca en mitx de centenars d'homos qu'ls seguien indignats, resultant una gran manifestació de protesta contra aquests cartaristes que han pres el mercat d'Inca per camp de les seves operacions i rateries.

Allà fonc engrillonat per la Guardia Civil i conduit al Jutjat, repetint-se la manifestació de desegrado per part del públic al passar per les places i carrés.

Pel vestuari pareixia pagès; però segons mos han informat, no es mallorqui, donant de si metex diferents origens o procedencies per despistar.

Se veu que se va a fer una gran manifestació de catolicisme.

FESTA DE LES ROSES.—Conforme el programa se celebrà la festa de la Mare de Déu del Roser a San Domingo, que va esser molt concorreguda i molt solemne, donant-se a tots els feells assistents una rosa, com es de costum de temps inmemorial.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.

Bessó	a	137'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Montacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Registre Civil

Moviment de població del mes d'Abrial

NAXAMENTS

Dia 1.—Francin'Aina Garau Ferrer, filla de Mateu i de Catalina.

—Fernando Massanet Font, fill de D. Josep i D.ª Cecilia.

Dia 4.—Juan Figuerola Martorell, fill de Martí i Juan'Aina.

Dia 6.—Maria Llabrés Pons, fill de Miquel i Magdalena.

—Bartomeu Pujades Pieras, fill de Miquel i Margalida.

Di 7.—Josep Aguiló Segura, fill de Gaspar i Rosalia.

Dia 9.—Antoni Ramis Dúran, fill de Antoni i Francina.

Dia 10.—Antonia Cantallops Truyol, filla de Bartomeu i Antonin'Aina.

Dia 15.—Magí Prats Beltran, fill de Magí i Maria.

Dia 17.—Mateu Garí Estrany, fill de Miquel i Paula.

—Jaume Beltrán Martorell, fill de Joan Antonina.

—Juan'Aina Ramis Beltran, fill de Llorens i Juan'Aina.

Dia 21.—Jeronia Cortés Aguiló, filla de Artur i Catalina.

Dia 23.—Antoni Salas Rayó, fill de Gonzales i Margalida.

Dia 27.—Miquel Nicolau i Porcel, fill de Miquel i Margalida.

MATRIMONIS

Dia 1.—Juan Ramis Bissellach, fadí, de 22 anys, amb Aina Prais Llinás, fadína, de 20 anys.

Dia 19.—Miquel Amer i Amer, de 25 anys, amb Francina Corró Ferrer, de 23 anys.

DEFUNCIONS

Dia 1.—Margalida Beltrán Pujadas, casada, de 62 anys.

Dia 9.—Miquel Ferrer Ramón fadí, de 16 anys.

Dia 14.—Francisca Coll March, de 3 anys.

Dia 16.—Juan Socías Alzina, casat, de 72 anys.

—Maria Perelló Pujadas, vídua, de 72 anys.

Dia 20.—Juan Rexach Massip, viudo de 73 anys.
 Dia 21.—Miquel Escarrer Sastre, viudo, de 69 anys.
 Dia 23.—Mateu Martorell Pons, casat, de 54 anys.
 Dia 27.—Antonia Arestre Mora, fadrina, de 21 anys.
 Dia 30.—Gomersinda Perez Alonso, fadrina, de 15 anys.

MANGERETS JUGÉS

Un missè qui defensava una causa a l'Audiència, quand vé qu'es tribunal s'havia adornat es temps que ell parlava, s'alurá en èc. Es silènci va despertar an els magistrats; llevò ell repren es seu discurs com si tal cosa, dient:

—Vos deia ahí, senyors...

Aquests se miraren uns a altres de lo més embaraçats: era, dòncs, evident que, si no tots, alguns d'ells lo manco, se cregueren haver dormit desde es dia abans.

—¡Mosso!—criadà un senyó assegut a sa taula d'un restaurant.

I quant s'hi acostà, mostrant-li un tros de llenya que havia trobat dins sa llengonissa,

li diu:

Jò consent, encara que per fôça, a menjar-me s'ase; però sa menjadura... per amor de Déu! això ja es abusar un pòc massa d'ets parroquians.

—Senyora!—digué un home amb quatre pans d'espalla, allargant sa mà—jun. poc de caritat, per amor de Déu!

—¡Còm!—contestà ella—jun home fort i sà, com vos, qui pòd fer feina... es vergonyós, deuriu haver d'estar empagat de demanar doblés.

—Jo li estic, senyora, jò li estic; però no teng coratje per prenderlos sensa demanar: sempre he tengut pòr de que m'hi atrapin i em posin ses mans demunt.

Sa criada an es senyor, qui vê de caçar:

—¿Es senyor no dû res?

—Rè, Francimayna; demàsi quand he partit he olvidat de dur-me'n és portamonedes.

Un burguès inflat i curt de gamba's (casí sempre aquestes dues còses sòlen anar juntes) va prender un cotxo de plaça. Quand pujà, es coixer li feu sa pregunta de caixó:

—¿Ahont ès que sé vos ha de conduir?

Es parroquià aquell, donantse importància,

—Això no vos importa. ¡N'hi ha de persones curioses per aquí... I sobre tot feis via che? que teng pressa d'arribar.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

584

No hi ha res tan tort, com la Justicia.

585

Cap animal més ridicul com es qui sembla mes a s'hom; pero no es homo.

586

Està tocat de sa caxa de Sant Bernat.

587

Està tocat de raix de bota.

588

Ni de bèrbes ni de vèrtes en la Justici no vulgues pères.

589

No hi ha cap loco, qu'apedrèc la seu lenta.

590

Feta la lley, feta la trampà.

591

Anar per llana, y romandre tòsos.

592

Entre cot i col, llenguaga.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 à 10 Y MILAGRO 1 à 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ

IGNACIO FICUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne, 118—PALMA
 SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
 BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
 NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

ASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercedería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FIJO

Aviso

Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas Abogado. Ica.

Tinta Pelikan número 5001k i 4001. No cal fer elogis d'aquesta tinta, basta que les persones que l'empren sabin que a Inca en trobaràn a nostra llibreria.

Esqueles Mortuaries D'avui envant en publicarem demunt Ca-Nostra, ja per anunciar la mort d'alguna persona ja per recordar l'aniversari de algun difunt,

Enquadernacions Les servim en prontitud i baratura, presentant bona feina, forta i hermosa. Murta 5 Inca.

Propis del Maig Llibres del Mes de Maria: d'En Quadrado en castellà—El metex arreglat en Mallorquí p'En Costa—El d'En Ribas en mallorquí—El d'En Penya en mallorquí i de varies classes més en plagueteta.—Les Glories de Maria per Ligori, fulletes propis per regalar a les funcions de Maig en mallorquí i castellà: tot se troba en nostra llibreria.

DISPONIBLE